

CUM POȚI SĂ CREȘTI ÎN RUGĂCIUNE

MATT THIBAULT

Cum poți să crești în rugăciune

MATT THIBAUT

CUM POȚI
SĂ CREȘTI ÎN
RUGĂCIUNE

MAGNA GRATIA

CUM POȚI SĂ CREȘTI ÎN RUGĂCIUNE

Matt Thibault

Copyright © 2026 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *The Pursuit of Greater Prayer*, de Matt Thibault, The Mentoring Project, 2025. Tradus și publicat cu permisiunea The Mentoring Project – <https://thementoringproject.com/>.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Tehnoredactare și DTP: MG Studio.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-351-216-7 (pdf); 978-630-351-217-4 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,
Dascălu-Ilfov 077075
Email: contact@magnagratia.org
Internet: www.magnagratia.org

Cuprins

Introducere. Entuziasmul și dificultatea rugăciunii	7
Partea întâi. Cea mai grea poruncă	11
Partea a doua. Zece mijloace către rugăciune perseverentă și puternică	27
Partea a treia. Cel mai bine păstrat secret despre rugăciune	49
Încheiere. Pentru că Dumnezeu răspunde la rugăciune	57
Despre MAGNA GRATIA	

INTRODUCERE. ENTUZIASMUL ȘI DIFICULTATEA RUGĂCIUNII

De ce este rugăciunea atât de palpitantă sau, mai bine zis, de ce *ar trebui* să fie astfel? Ei bine, primul lucru care trebuie spus este că Dumnezeu chiar răspunde la rugăciunile noastre. Noi ne aflăm în realitatea în care, în înțelepciunea infinită și în planul suveran al lui Dumnezeu, suntem încurajați iar și iar în Scriptură deoarece cumva... Dumnezeu răspunde la rugăciunile noastre.

Cuvintele pe care I le spunem lui Dumnezeu contează cumva în marele Lui plan, iar asta este ceva remarcabil. Gândește-te un pic: Există oare vreun alt mijloc al harului pe care Dumnezeu să-l fi dat omului, și care poate spune același lucru? Creștinii sunt învățați de Dumnezeu să facă multe lucruri, cum ar fi să citească Biblia, să investească intențional în alții, sau să se dedice pe ei înșiși în

slujba Lui. Și când umblăm în ascultare în oricare dintre aceste domenii, putem experimenta binecuvântarea lui Dumnezeu și putem simți prezența Sa divină călăuzindu-ne și dându-ne putere. Dar rugăciunea este singurul mijloc al harului pe care El ni l-a oferit, în care El este chemat la acțiune, și în care vedem manifestată puterea Lui. Rugăciunea este un dar incredibil al lui Dumnezeu, deoarece prin ea Îl vedem pe Dumnezeu acționând.

Dar această realitate face să apară și una tristă, anume că rugăciunea este un lucru care ne entuziasmează ușor, dar pe care o găsim greu de făcut. După ce venim de pe muntele de unde Îl vedem pe Dumnezeul Universului acționând, în viața noastră de zi cu zi, putem percepe uneori rugăciunea ca neimportantă, inutilă și chiar plictisitoare. Dacă te asemeni cu mine, poți înțelege felul în care eu pot să mă entuziasmez foarte mult la gândul și potențialul rugăciunii, dar apoi să mă chinui constant să mă rog.

Când ne gândim la motivul pentru care rugăciunea poate fi atât de dificilă, putem observa câteva piedici potențiale față de rugăciune, lucruri

care contribuie la problema descrisă. Poate că totul ține de stilul de viață alert pe care îl trăim în lumea din secolul XXI și în lumea dezvoltată de azi. Sau poate pentru că nu primim întotdeauna răspunsul pozitiv și instantaneu la rugăciune, pe care îl primim când ne implicăm în alte activități spirituale. Sau poate doar pentru că rugăciunea ar părea că vorbim cu noi înșine și că ni se pare că nimeni altcineva nu ne aude. Dar, în aproape fiecare caz în care rugăciunea lipsește, în centrul problemei se află o rădăcină ascunsă a necredinței. Lipsa de rugăciune este asemănătoare cu lipsa de credință.

Așadar, totul pare destul de încurajator, nu? Având în vedere că putem fi de acord că toți ne putem permite să creștem în rugăciune, întrebarea care se pune este aceasta: „Ce-i de făcut acum?” Scopul acestui ghid de studiu este să te ajute să-ți zidești credința în Dumnezeu care răspunde la rugăciuni. Pe parcurs, vreau să te ajut să-ți întărești viața de rugăciune oferindu-ți câteva sfaturi practice despre cum să te rogi mai eficient. Vreau să-ți arăt apoi unul dintre cele mai bine păstrate secrete ale rugăciunii, despre care mai nimeni nu vorbește.

Aceasta este foaia de parcurs și destinația finală dorită. Ești pregătit? Totuși, înainte să pornim spre acest țel, trebuie pentru început să înțelegem mai bine la ce ne cheamă Dumnezeu și ce anume face ca rugăciunea să pară atât de dificilă.

PARTEA ÎNTÂI.

CEA MAI GREA PORUNCĂ

Rugăciunea este palpitantă pentru că Dumnezeu răspunde la rugăciunile noastre, dar este astfel și pentru că ea este locul unde ne întâlnim cu Dumnezeu. Moise obișnuia să vorbească față în față cu Dumnezeu, iar Iosua „nu ieșea deloc din mijlocul cortului” unde urma să se întâlnească cu Dumnezeu (Exod 33:11).

În același fel, noi, cei de astăzi, putem intra în sala tronului Cerului și să vorbim cu Căpetenia oștirii Domnului. Totuși, cu toată emoția și greutatea pe care Dumnezeu le intenționează pentru ea, rugăciunea continuă să fie veriga cea mai slabă a credinței multora din biserica din zilele noastre.

Așadar, în încercarea de a dezlega taina dificultății rugăciunii, te invit să ne punem câteva întrebări și să răspundem la ele pentru a afla de ce stau lucrurile așa în cazul multora dintre noi.

1. CE ESTE RUGĂCIUNEA?

Cu tot entuziasmul legat de potențialul rugăciunii, este important să ne întrebăm mai înainte de toate: „Ce este rugăciunea?” Ca să trec direct la subiect, rugăciunea, în sensul ei cel mai simplu, înseamnă *să vorbești cu Dumnezeu*. Așa cum spunea un reformator, „rugăciunea nu este altceva decât deschiderea inimii noastre înaintea lui Dumnezeu”. Această deschidere în comunicare către Dumnezeu poate implica adorarea lui Dumnezeu pentru ceea ce este El, mulțumirea față de Dumnezeu pentru providența și binecuvântarea Lui în viețile noastre, mărturisirea păcatelor față de Dumnezeu pentru a primi iertare, și cererile de rugăciune pentru ajutorul lui Dumnezeu, fie prin puterea Sa, fie prin mângâierea Sa. Per ansamblu, se poate argumenta cu ușurință că rugăciunea este cel mai simplu dintre toate ritmurile harului rânduite pentru viețile noastre creștine.

Odată ce avem această definiție de bază care să ne ajute să înțelegem rugăciunea, este important să știm că voia lui Dumnezeu este, de fapt, să ne rugăm, și să ne rugăm des. El nu vrea să ne rugăm din

când în când, atunci când simțim nevoia sau când suntem cu adevărat în dificultate. Nu, ci Dumnezeu vrea de fapt să „ne rugăm neîncetat” (1 Tes. 5:17). El dorește o comunicare continuă cu cei pe care i-a creat după chipul Său, anume cu noi. Dumnezeu vrea să ne rugăm.

2. CE ÎNSEAMNĂ SĂ TE ROGI NEÎNCETAT?

A înțelege că acel verset, „rugați-vă neîncetat” este echivalentul spiritual al unei băi reci într-o zi răcoroasă este un șoc pentru noi! Dar ce înseamnă de fapt să te rogi neîncetat? Dacă ai încercat vreo dată să te rogi fără să te oprești, probabil că te-ai simțit descurajat și ai fost gata să renunți până la prânz. Când ai de făcut și alte lucruri, nu durează mult până ce un cântec își face loc în mintea ta, un lucru vine îşi îţi atrage gândurile în altă parte şi, destul de repede, ajungi să te deconectezi de la orice urmă de rugăciune, oricât de mică. La urma urmei, ideea de a putea face mai multe lucruri simultan este un mit (verifică știința, spun un lucru adevărat). În felul în care Dumnezeu ne-a creat, noi putem face cu adevărat un singur lucru la un moment dat. Unii

pot fi pricepuți să sară între două lucruri, dar în toată simplitatea minunată a felului în care suntem făcuți, noi, oamenii, putem face un singur lucru la un moment dat. Aceasta fiind situația, cum ne putem ruga în timp ce avem o conversație, trimitem un email sau ne concentrăm pe o altă sarcină necesară de rezolvat? Ori toți eșuăm constant și porunca nu poate fi împlinită nici măcar pe departe, ori înțelegem greșit sensul a ceea ce Dumnezeu a vrut să ne spună.

Pe baza bunului simț și prin studiul vieții lui Isus, putem spune că, deși nu poți comunica verbal cu Dumnezeu absolut tot timpul, este posibil să îți păstrezi o *dispoziție* de rugăciune în toate circumstanțele și pe tot parcursul unei zile. Altfel spus, nu există timp, loc sau cadru în care rugăciunea să nu fie potrivită. Și se pare că porunca are de-a face probabil mai puțin cu activitatea perpetuă a rugăciunii, și mai mult cu o atitudine pătrunzătoare a rugăciunii. Pe scurt, a te ruga neîncetat înseamnă să dezvolti o dispoziție și un instinct înspre rugăciune.

Unul dintre cele mai uimitoare instincte ale animalelor este migrația fluturilor monarh. Aceste

viețuitoare minuscule fac o călătorie uluitoare de până la 4800 km din Canada și SUA până în zonele lor de iernare din Mexic. Ceea ce face acest instinct să fie și mai incredibil este că această migrație nu este efortul unei singure generații, ci adesea se întinde pe mai multe generații. Acești fluturi folosesc o combinație de indicii de mediu pentru a parcurge această călătorie incredibilă, precum poziția Soarelui și câmpul magnetic al Pământului. Și cum reușesc ei să facă asta? Prin instinctele înnăscute pe care Creatorul le-a pus în ei.

În același fel, Dumnezeu vrea să ne vadă dezvoltând o dispoziție regulată și un instinct înnăscut pentru rugăciune. Acest fel de rugăciune instinctivă, neîncetată, este ca o atitudine constantă de a fi gata și dispus să te rogi în orice *moment*, în orice *loc* și pentru orice *motiv*.

În orice moment. În timp ce David se ruga dimineața (Ps. 5:3), Daniel se ruga la fiecare masă (Dan. 6:10). Petru și Ioan s-au rugat după-amiaza (F.A. 3:1), iar psalmistul s-a rugat la miezul nopții (Ps. 119:62). Îl vedem apoi pe Isus rugându-Se în orice moment din zi și în multe circumstanțe diferite

(Luca 6:12-13). Motivația din spatele rugăciunii neîncetate este că Dumnezeu lucrează neîncetat și nu Se retrage niciodată de la a fi Dumnezeu. Ce înseamnă asta, drag prieten, este că poți să te rogi oricând! Poți să te rogi după ce te trezești din somn sau când ești într-o ședință la locul de muncă (asemenea lui Neemia, Neem. 2:4-5). Dacă nu poți să dormi, roagă-te! Dacă te simți fericit, roagă-te! Dacă ești anxios, singur sau trist, roagă-te! Oricând, fie zi sau noapte, Tatăl nostru ceresc este gata să ne asculte rugăciunile.

În orice loc. Analizând câteva exemple biblice, constatăm că rugăciunea neîncetată impune să avem un loc anume pentru rugăciune. Da, este adevărat că mulți s-au rugat în Templu, iar Dumnezeu a spus că Templul, casa Lui, va fi „o casă de rugăciune” (Isaia 56:7-8). Mai mult, bisericii îi este poruncit să se roage împreună, așa cum se vede în modelul original de adunare în care a adus „rugăciuni” (F.A. 2:42). Dar Scriptura consemnează și o mulțime de rugăciuni care sunt rostite în locuri care nu sunt prestabilite. Isaac s-a rugat în pustie (Gen. 24:63). David s-a rugat în cetate (2 Sam. 2:1-

7). Neemia s-a rugat în palatul regal când a prezentat o cerere controversată înaintea împăratului, care ar fi putut avea consecințe majore, de viață și de moarte: „Eu m-am rugat Dumnezeului Cerurilor, și i-am răspuns împăratului...” (Neem. 2:4-5). Și să nu uităm ultimele 24 de ore din viața pământească a lui Isus, când El S-a rugat într-o grădină (Matei 26:36-56) și apoi chiar când era ținut pe cruce (Luca 23:34). Personal, cred că unele dintre cele mai bune momente de rugăciune ale mele au fost îmbibate în transpirație, în timp ce urcam un munte abrupt și mi-am îndreptat gândurile în rugăciune. Slavă Domnului, există primire în Cer pentru rugăciunile noastre de oriunde ar fi rostite!

Aceste versete ne învață mai mult decât realitatea că rugăciunea *poate* avea loc oriunde; ele învață că *rugăciunea ar trebui* să fie rostită în orice loc. De fapt, s-ar putea spune că rugăciunea trebuie să aibă loc peste tot, dacă vrem să împlinim esența a ceea ce Dumnezeu ne spune în 1 Tesaloniceni 5:17.

Pentru orice motiv. În cele din urmă, a ne ruga neîncetat înseamnă că amploarea subiectelor rugăciunilor noastre este cu adevărat nelimitată. Petru

ne spune să ne aruncăm toate îngrijorările asupra Domnului (implicația sugerată fiind „oricare ar fi ele”) pentru că El îngrijește de noi (1 Petru 5:7).

A ne ruga neîncetat înseamnă că nu ar trebui să existe o deosebire superficială între sacru și profan, ci că până și lucrurile obișnuite din viața noastră pot fi subiecte de rugăciune pentru noi. Apostolul Ioan se roagă pentru boala fizică a cuiva (3 Ioan 1:2). Pavel se roagă pentru planurile lui de călătorie și pentru un țepuș din trupul său (2 Cor. 12:8). Daniel s-a rugat pentru Ierusalim (Dan. 9:19). Isus S-a rugat înainte de sărbătoarea finală de Paște, împreună cu ucenicii Lui, și S-a rugat pentru multe lucruri! Se pare că singura constrângere sau mențiune a unei rugăciuni cu rază largă este să te rogi într-un fel care să nu Îl insulte sau să Îl contrazică direct pe Dumnezeu. Poate că asta a vrut Isus să spună când a început rugăciunea model pentru ucenici: „Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în Cer” (Matei 6:10).

Există varietate chiar și în felul în care ne rugăm pentru alții, așa cum se vede în îndemnul lui Pavel către Timotei: „Vă îndemn dar, înainte de toate, să

faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii” (1 Tim. 2:1). Când ne rugăm într-un fel care se aliniază Cuvântului lui Dumnezeu, suntem liberi să ne rugăm pentru orice lucru de sub soare.

Așa vrea Dumnezeu să ne rugăm. Să avem o atitudine, o dispoziție și un instinct de a vorbi cu El oricând, oriunde și despre orice.

Dobândirea unei înțelegeri mai clare a intenției lui Dumnezeu pentru noi de a ne ruga înseamnă că acum nu mai avem scuze. Nu ne putem ascunde în spatele scuzei că rugăciunea ar fi ceva prea complex, că ar fi demodată sau că eu n-aș fi suficient de bun ca să mă rog.

Poate că unii dintre noi rezonează cu spusele din Psalmul 34:6: „Când strigă un nenorocit, Domnul aude, și-l scapă din toate necazurile lui”. Și poate că așa trebuie să înceapă lucrurile și în viața ta de rugăciune. Poți să te rogi, indiferent cine ești și ce ai făcut. Iar vestea bună este că, deși sarcina de a avea o viață de rugăciune pare dificilă, ea este posibilă cu ajutorul Lui.

3. CUM ÎL MIȘCĂ RUGĂCIUNEA PE DUMNEZEU?

După ce am dobândit o înțelegere de bază asupra faptului că rugăciunea înseamnă pur și simplu să vorbești cu Dumnezeu, ca și despre felul cum El vrea să ne apropiem de rugăciune ca instinct în viațile noastre, trebuie acum să luăm în considerare diferența de calitate sau eficiența rugăciunii. Altfel spus, ce feluri de rugăciuni *funcționează cu adevărat și de la cine?* Iacov indică faptul că rugăciunea „celui neprihănit” are mare putere, sau împlinește multe (Iacov 5:16). El mai spune că noi cerem și nu primim, pentru că nu cerem prin credință (Iacov 4:3-5).

Isus a spus că chiar și o credință foarte mică este suficientă pentru ca Dumnezeu să mute munții ca răspuns (Matei 17:20). Totuși, în același verset, El Se întreabă dacă va găsi credință pe Pământ când Se va întoarce. Aceste versete ar trebui să ne arate că există o mare diferență între rugăciunile apatice, pe jumătate motivate și egoiste, și rugăciunile care sunt eficiente și puternice. Dacă nu suntem atenți, rugăciunea poate să se îndepărteze de intenția de a

fi expresia unei relații între Dumnezeu și noi, și să se îndrepte către o religie moartă, un lucru pur religios. Și toți putem fi de acord acum că nimeni nu și-ar dori mai multă religiozitate! Dacă nu suntem veghetori, rugăciunea poate aluneca de la ceva centrat pe voia lui Dumnezeu, pe slava lui Dumnezeu și scopurile Împărăției lui Dumnezeu, și să se îndrepte către ceva centrat pe dorințele mele, pe slava și scopurile mele.

Felul de rugăciune pe care Dumnezeu o dorește de la noi și care Îl mișcă este rugăciunea puternică, bazată pe intimitatea relației cu Dumnezeu, o relație care se concentrează pe El. În același sens, psalmistul ne cheamă să „căutăm fața lui Dumnezeu” (Ps. 27:8). Când Isus le-a dat ucenicilor modelul de rugăciune, El le-a spus să înceapă prin a sfîinți Numele lui Dumnezeu, apoi să se roage pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu conform voii lui Dumnezeu. Rețeta unei rugăciuni puternice, așa cum o vedem la Isus, este să recunoști faima lui Dumnezeu, să cunoști voia lui Dumnezeu și să urmărești planurile lui Dumnezeu pentru Împărăția Sa, toate acestea necesitând să ai o relație cu

Dumnezeu. Dacă ar fi să Îl asemănăm pe Dumnezeu cu un tren, iar pe noi ca fiind pasagerii, am spune că ne dorim ca rugăciunile noastre să fie în concordanță cu direcția în care se îndreaptă puterea Sa! Rugăciunea puternică este o rugăciune care se alătură vocii și lucrării lui Dumnezeu.

Ceea ce noi ar trebui să urmărim este felul de rugăciune care să-I fie plăcută lui Dumnezeu! Ar trebui să ne dorim ca rugăciunile noastre să fie eficiente într-un fel care să zguduie Cerul și să miște Pământul, o rugăciune care să ne miște inimile în modalități puternice și care să afecteze comunitățile în care trăim, un fel de rugăciune care nu este ca o simplă rețetă, ci care să fie plină de putere de sus.

Cu această viziune despre ce este rugăciunea și cum arată o rugăciune puternică, vreau să revin la această întrebare: „De ce ne este atât de dificil să ne rugăm?”

4. DE CE NE ESTE ATÂT DE DIFICIL SĂ NE RUGĂM?

Având în vedere propunerea incitantă despre ceea ce poate face rugăciunea atunci când este aliniată vocii

lui Dumnezeu, această dilemă ar trebui să ne facă să ne întrebăm: *De ce este rugăciunea una dintre cele mai grele porunci de împlinit?* Cele două cuvinte simple din 1 Tesaloniceni 5:17 nu sunt nici măcar greu de înțeles. Pentru ca lucrurile să sune și mai clar, actul de a ne ruga este atât de ușor, încât până și fiica mea de 4 ani îl poate face într-un fel minunat. Dar, în viața de zi cu zi, a ne însuși un duh de rugăciune fără încetare este ceva extraordinar de dificil, dacă nu chiar imposibil.

Deși sunt sigur că fiecare epocă a pretins că a fost cea mai grea dintr-un motiv sau altul, există ispite unice pentru această generație, în acest timp și loc. Gândește-te la tot ceea ce împiedică dezvoltarea unui ritm constant de rugăciune. Datorită progreselor tehnologice și a capitalismului care recompensează rapiditatea și viteza, viața pare că se derulează cu viteza sunetului. Munca asiduă, viteza și rapiditatea sunt, în general, răsplătite prin bani, recunoaștere și oportunități suplimentare, făcând din asta un fel de ținut al oportunităților, dar unul al obsedaților de muncă. Noi am devenit atât de dependenți de muncă, încât pentru mulți, productivitatea și

eficiența au devenit noua injecție de dopamină după care umblă constant. În loc de proiecte lente, pe termen lung, toți oamenii urmăresc ceva nou, rapid, inovator, ceva cu rezultate instantanee. Societatea este progresistă și agresivă. Locul de muncă are de-a face mai mult cu CV-urile și calificările, cu lucrurile pe care le știi și, mai important, cu persoanele pe care le cunoști.

Dar ia contextul nostru cultural și pune în el practica rugăciunii lente, prelungite, meditative și cu reflecție. Poți spune că așa ceva este posibil?

Totuși, a discuta despre posibilitatea de a abandona rugăciunea din cauza problemelor noastre culturale unice – sau chiar de a o minimiza – ar fi ca și cum ai da o gaură în ultima barcă de salvare a unei nave care se scufundă. Tocmai în goana unei societăți rapide, creștinii au nevoie de mai multe momente de încetinire, nu de mai puține. Noi avem nevoie de mai multă singurătate și liniște, nu de mai puțină. Avem nevoie de mai multă rugăciune, nu de mai puțină. Martin Luther a fost cel care a spus: „Am atât de multe de făcut astăzi, că voi petrece primele trei ore în rugăciune”.

Mulți rătăcesc departe de o umblare apropiată cu Hristos din lipsa rugăciunii. Pentru unii, cauza este pur și simplu că nu știu să se roage și poate că ei nu au fost niciodată învățați. Alții știu să se roage, dar nu au dorința să o facă. Alții își doresc să se roage, și pentru o vreme se roagă, dar apoi, în timp, sunt atrași de dorințe care intră în competiție cu rugăciunea. Acest scenariu tragic, în care orice creștin trebuie să aibă grijă să nu cadă, poate apărea din cauza distragerilor, a apostaziei sau a chiar plictiselii cauzate de lipsa rezultatelor. Poate că de aceea a spus H. McGregor: „Aș prefera să învăț 20 de oameni să se roage decât să învăț 1000 să predice, căci cea mai înaltă misiune a unui slujitor ar trebui să fie să-și învețe congregația să se roage”. Se pare că, dacă inamicul poate determina creștinii să neglijeze rugăciunea, restul lucrării lui de apostazie va veni de la sine.

Așadar, pentru a ne ajuta să continuăm să căutăm profunzimi și consecvență în rugăciune, cred că următoarele 10 sfaturi îl vor ajuta enorm pe orice creștin care dorește să-și păstreze calea cu Domnul vibrantă și să dezvolte o viață de rugăciune

mai solidă.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Fă o evaluare sinceră a vieții tale de rugăciune. În ce modalități ai putea crește cultivând o relație mai profundă cu Dumnezeu prin rugăciune?

2. Care sunt câteva modalități practice prin care poți integra rugăciunea în viața ta de zi cu zi, astfel încât să asculți de porunca lui Dumnezeu de a te „ruga neîncetat” (1 Tes. 5:17)?

3. Cum este afectată motivația ta de a te ruga de conștientizarea faptului că Dumnezeu folosește rugăciunea noastră pentru a schimba lucrurile?

PARTEA A DOUA.

ZECE MIJLOACE CĂTRE RUGĂCIUNE PERSEVERENTĂ ȘI PUTERNICĂ

Cu provocarea de dimensiunea Everestului de a fi chemați la un fel de rugăciune neîncetată, instinctuală, nu poți să nu te simți oarecum zdrobit.

Desigur, vorbim de la început de o căutare paradoxală, astfel că a spune că cineva a „ajuns” la așa ceva în viața de rugăciune scoate imediat la iveală faptul că această persoană este departe de a ajunge la așa ceva în viața de rugăciune! Pentru majoritatea, însă, rugăciunea este pur și simplu umilitoare și, uneori, zdrobitoare.

Așa că ceea ce vreau să fac aici este să trec de la principiu la practică.

Voi prezenta în cele ce urmează zece mijloace rapide menite să te ajute în acțiunea propriu-zisă a rugăciunii zilnice înaintea lui Dumnezeu.

1. ROAGĂ-TE SĂ TE APROPII MAI MULT DE DUMNEZEU.

Roagă-te să-L cunoști mai bine pe Dumnezeu. Vorbește cu El despre El, despre lume și despre inima ta. Fii sincer și vulnerabil, reducând totul la adevăruri simple și mari, amintindu-ți că Dumnezeu te cunoaște până la nivelul firelor de păr de pe cap (Matei 10:30) și că El îngrijește de tine (1 Petru 5:7). În acest fel, David ne îndeamnă să căutăm fața lui Dumnezeu (Ps. 27:8).

E. M. Bounds, cunoscut pentru scrierile sale prolifiche pe tema rugăciunii, a spus că „cei care Îl cunosc cel mai bine pe Dumnezeu sunt cei mai bogați și mai puternici în rugăciune. Puțina cunoaștere a lui Dumnezeu, înstrăinarea de El și răceala față de El fac ca rugăciunea să fie un lucru rar și slab”. Așadar, urmărește să crești în rugăciune în a te apropia mai mult de Dumnezeu, și vei vedea ce va face El după aceea.

2. ROAGĂ-TE SĂ TE ÎNDEPĂRTEZI TOT MAI MULT DE PĂCAT.

John Bunyan a spus: „Fie rugăciunea face ca

omul să înceteze să păcătuiască, fie păcatul îl va ademeni să înceteze să se roage”. Schema strategică a diavolului constă din a folosi vinovăția și rușinea pentru a-l descuraja pe creștin să se roage, agravând și mai mult vinovăția și rușinea lui și, în cele din urmă, atrăgându-ne tot mai departe de Dumnezeu. Această tactică este la fel de veche pe cât este Grădina Eden, dar la fel de relevantă în viețile noastre probabil ca săptămâna trecută. Păcatul ne ține departe de rugăciune, care este antidotul pentru păcat.

Dumnezeu vrea ca rugăciunea să fie înțeleasă parțial ca smerirea propriilor noastre inimi înaintea Lui. Rugăciunea Domnului din Matei 6 ne îndeamnă să ne mărturisim păcatele și să implorăm ajutorul lui Dumnezeu pentru a fi izbăviți de ispită. Psalmii sunt plini de strigătele lui David către Dumnezeu în legătură cu propriul păcat, el cerând iertare, restaurare și creștere în umblarea cu Domnul (Ps. 22, 32, 51). Pavel nu s-a rușinat în a le cere altora să se roage pentru el, conștientizând propria nevoie spirituală de rugăciune (Col. 4:2-4). Și poate în cel mai clar și didactic îndemn, cel 1 Corinteni 10:13, el spune: „Nu v-a ajuns nicio ispită,

care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda”.

Toate acestea înseamnă pur și simplu că o parte obișnuită a vieții de rugăciune a creștinului ar trebui să constea din a cere ajutorul lui Dumnezeu pentru a sta departe de ispita mereu prezentă de a păcătui.

3. ROAGĂ-TE ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU FOLOSIND BIBLIA.

Donald Whitney a spus: „Când te rogi, roagă-te folosind un pasaj din Scriptură, în special un psalm”. Deși simplă, metoda lui Whitney este destul de profundă. Adeseori, experiența multor creștini se reduce la a se ruga aceleași câteva lucruri iar și iar, înainte de a se pierde în propriile gânduri și de a încheia apoi timpul de rugăciune din acea zi. Mai mult, poate exista descurajare în a te simți nesigur dacă rugăciunile rostite sunt biblice sau nu, și dacă sunt plăcute lui Dumnezeu. În plus, se poate

strecura gândul că „m-am rugat asta chiar ieri”, care continuă să descurajeze persoana care se roagă, până în punctul în care încetează complet să se roage. Frumusețea de a te ruga înaintea lui Dumnezeu folosind Biblia este că acest fel de rugăciune rezolvă această întreagă spirală descendentă. Acolo unde anterior existau rutină și repetiție, a te ruga folosind Biblia aduce conținut proaspăt și nou pentru rugăciune. Acolo unde, în rugăciunile anterioare, existau incertitudini privind conformarea rugăciunii după voia lui Dumnezeu, acum există o certitudine totală. În concluzie, rugăciunea folosind Biblia îl păstrează pe creștin implicat în rugăciune și îl face să se roage bine.

Whitney susține că Psalmii sunt deosebit de utili pentru acest fel de rugăciune, întrucât au fost concepuți pentru a constitui material pentru rugăciune: „Dumnezeu ne-a dat Psalmii ca să îi aducem înapoi la Dumnezeu”, a scris el. Deși este cu siguranță folositor să te rogi înaintea lui Dumnezeu folosind adevărul biblic din epistole și texte narative, poate că există mai puține provocări atunci când te rogi folosind cartea Psalmilor.

Ultimul lucru pe care îl voi spune despre acest aspect a fost exprimat de lucrarea de rugăciune intitulată „6:4 Fellowship”, a lui Daniel Henderson, sau „rugăciunea în patru direcții”. Plecând de la orice pasaj din Scriptură, prima direcție a rugăciunii este să devii vertical (în sus). Aceasta implică să cauți în acel pasaj biblic un aspect despre Dumnezeu, pentru care să-L lauzi. A doua săgeată indicatoare se coboară din Cer către noi (în jos). Această direcție implică a identifica un aspect al condiției omului decăzut, a păcătoșeniei noastre, pe care să îl mărturisim înaintea lui Dumnezeu. A treia mișcare a rugăciunii constă din a se îndrepta către lucrarea Duhului în noi (spre interior). Această direcție a rugăciunii Îi cere lui Dumnezeu să aducă pocăință și stabilitate în creșterea noastră spirituală. Mișcarea finală a rugăciunii este să se îndrepte spre exterior, pentru a trăi în lucrarea de misiune (spre exterior). Această direcție înseamnă este să mă rog ca lucrarea de misiune să înainteze prin mine. În sus, în jos, spre interior, spre exterior – patru direcții ale rugăciunii plecând de la orice text din Biblie.

4. ROAGĂ-TE PENTRU CEILALȚI.

Aproape toate rugăciunile lui Pavel sunt pentru alți oameni (nu pentru sine) și pentru sufletele lor (nu pentru viața materială). Roagă-te pentru sufletele oamenilor, atât pentru ale celor pierduți, cât și pentru ale celor mântuiți.

Deși avea mulți opozanți și motive întemeiate să nu aibă simțăminte favorabile față de ei, reformatorul și fostul preot William Law a spus: „Nu există nimic care să ne facă să iubim un om atât de mult pe cât a ne ruga pentru el”. Mulți oameni sunt surprinși să afle că Biblia conține puține rugăciuni pentru noi înșine, prin comparație cu rugăciunile pentru semenii.

De fapt, în multe dintre pasaje în care vedem rugăciuni pentru persoanele care le rostesc, aceasta sunt făcute într-un context colectiv (cum ar fi în Rugăciunea Domnească din Matei 6: „ne iartă *nouă* greșelile *noastre*... și nu *ne* duce în ispită”). Aceasta ne arată că noi, creștinii, ar trebui să vedem nevoile celorlalți ca fiind la fel de importante ca ale noastre. Dumnezeu vrea să ne rugăm pentru semenii noștri.

Și putem înțelege mai mult nevoia creștinilor de a se ruga pentru alți creștini când analizăm exemplele lui Isus și ale apostolului Pavel. Isus Se ruga adesea fierbinte pentru ceilalți, poate cea mai emoționantă fiind rugăciunea Sa de Mare Preot din Ioan 17. La rândul lui, apostolul Pavel s-a rugat pentru destinatarii epistolelor sale, de unde putem învăța multe lucruri utile pentru viețile noastre de rugăciune. Îl putem vedea astfel pe Pavel rugându-se cu regularitate pentru mântuire, sfințire, glorificarea finală, și multe altele. În aceste rugăciuni, nu îl vedem niciodată rugându-se pentru lucruri vagi, generale, ci el se ruga adesea pentru aspecte specifice ale sfințirii din viețile celor pentru care se ruga. Mai mult, nu doar că el se roagă pentru ei pe nume, ci își ia timp să-I și mulțumească lui Dumnezeu pentru creșterea care a avusese deja loc în viețile lor. Ar fi bine să petrecem mai mult timp mulțumindu-I lui Dumnezeu pentru creșterea și roadele din viețile altora!

Acum vreau să dau un scurt avertisment: când lansez acest îndemn de a ne ruga pentru alții, eu nu spun să ne rugăm *către* ei. „Doamne... mă rog să-l

convingi de păcat pe Billy, cel de la dreapta mea. Și ajut-o pe Sally să fie mai generoasă cu biserica”. Acest lucru se poate descrie mai bine ca rugăciune *către* alții, nu *pentru* alții. Dar a te ruga *pentru* ceilalți înseamnă să-i ridici într-un fel care să îi susțină, să îi încurajeze, să îi motiveze și să îi îndrepte spre Dumnezeu.

Aplicațiile specifice ale rugăciunilor pentru ceilalți sunt numeroase și variază de la o persoană la alta. Așa cum am menționat deja, este normal ca părinții să se roage pentru copiii lor, ca parte a sânguinții lor de a-i crește pe calea Domnului (Efes. 6:1-4). Este de așteptat ca păstorii să se roage pentru turma care le-a fost încredințată (1 Petru 5:2-4). Biserica, în ansamblu, ar trebui să se roage pentru păstorii și misionarii susținuți ca lucrători ai Evangheliei (Luca 10:2; Evrei 13:7). Creștinii ar trebui să se roage pentru cei din cercul lor de relații și influență (Iacov 5:15, Gal. 6:2), precum și pentru lumea pierdută și pe moarte din jurul lor (Matei 5:13-16, 2 Petru 3:9). Prin timpul dedicat cu sânguință și disciplină în Cuvântul lui Dumnezeu, conștiința creștinului va deveni treptat tot mai

conștientă de nevoile celorlalți și de așteptarea scripturală ca el să aducă rugăciuni pentru semenii lui. Dar dacă ești abia la început în aceasta, un sfat util ar fi să îți faci o listă de oameni pentru care să te rogi, și să și începi să te rogi pentru ei.

5. ROAGĂ-TE PENTRU ÎMPĂRĂȚIE.

Fără a avea convingere în spatele a ceea ce ne rugăm, vom simți tendința de a ne îndrepta spre rugăciuni pentru nevoi și dorințe fizice, și pentru preocupări în principal locale și personale. Dar Scriptura ne provoacă și ne confruntă prin rugăciuni care trec de la sfera fizică la cea spirituală, și care se extind de la preocupările locale, personale, la o amploare și scară globală. Rugăciunile biblice rostite cu o astfel de convingere sunt îndreptate spre înaintarea Împărăției lui Dumnezeu.

Leonard Ravenhill a spus următoarele:

În această epocă însetată de păcat, avem nevoie de o biserică însetată de rugăciune. Trebuie să explorăm din nou „făgăduințele lui Dumnezeu cele nespuse de mari și scumpe”. În acea zi mare de apoi, focul judecății va

testa tipul lucrării, nu mărimea lucrării pe care fiecare am făcut-o. Iar ceea ce se naște din rugăciune va supraviețui testului. Rugăciunea intră în negoț cu Dumnezeu. Rugăciunea creează foame pentru suflete, iar foamea pentru suflete creează rugăciune.

Comentariul lui Leonard despre suflete mi-a atras cel mai mult atenția în acest aspect: *rugăciunea creează foame pentru suflete, iar foamea pentru suflete creează rugăciune*. Aici vorbim este despre o inimă care tânjește să vadă înaintarea Împărăției lui Dumnezeu prin Marea Trinitate. Iar când o inimă începe să tânjească în acea direcție, nu există ceva mai bun de făcut decât să se roage.

Așadar, prietene, roagă-te ca Împărăția lui Dumnezeu să avanseze. Roagă-te ca lumina să strălucească și să alunge întunericul. Roagă-te ca Dumnezeu să transforme oamenii în modalități în care doar El o poate face. Roagă-te ca Împărăția Lui să se extindă în universități și spitale, de la clădiri oficiale până la adăposturi pentru oamenii străzii. Roagă-te pentru grupuri specifice de oameni din locuri specifice. Fă cu îndrăzneală cereri

specifice în dorința ca Dumnezeu să aducă rod de o sută de ori (Matei 13:8). Roagă-te ca providența și protecția Lui să se manifeste în modalități în care doar Dumnezeu o poate face, care sunt doar spre slava lui Dumnezeu. Roagă-te ca Împărăția lui Dumnezeu să fie mai bine întemeiată în aceste vremuri și în aceste locuri, până ce Isus va reveni și o va desăvârși.

6. ROAGĂ-TE ÎN PRIVAT.

Jonathan Edwards a fost considerat cea mai strălucită minte care a trăit vreodată pe pământ american, iar el a spus următorul lucru despre rugăciune: „Nu există nicio cale prin care creștinii, în viața lor privată, să poată face atât de mult pentru a promova lucrarea lui Dumnezeu și pentru a avansa Împărăția lui Hristos pe cât pot face prin rugăciune”.

Pe lângă rugăciunile rostite în orice circumstanță și rugăciunile colective și publice, un loc aparte îl are rugăciunea personală. Abordând fățărnicia fariseilor care iubeau să se roage în public, Isus a poruncit aceasta: „Ci tu, când te rogi, intră

în odăița ta, încuie-ți ușa, și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti” (Matei 6:6). Ideea de aici este destul de clară.

Acest principiu al rugăciunii este zugrăvit ca model într-un fel suprem de Isus însuși. În Luca 5, vedem nu doar că Isus Se retrage odată sau de două ori pentru a Se ruga personal, dar versetul 16 ne spune că Isus „El Se ducea în locuri pustii, și Se ruga”, ca și cum acesta ar fi fost un obicei al Său. Având în vedere că noi, creștinii, suntem chemați să „trăim așa cum a trăit El” (cf. 1 Ioan 2:6), acest model are legătură și cu viața de rugăciune a creștinilor din zilele noastre.

Acest timp de rugăciune personală nu trebuie tratat cu ușurătate. Consecința finală a eșecului de a nu pune deoparte un timp anume pentru rugăciune, nu să depindem doar de rugăciunile spontane, va fi devastatoare. Reflectând asupra vieții de rugăciune a puritanilor, Joel Beeke a spus următoarele:

Treptat, viața ta de rugăciune a început să se destrame. Chiar înainte să devii conștient,

rugăciunile tale au devenit mai mult o chestiune de cuvinte decât o părtășie sinceră cu Dumnezeu. Formalismul și răceala au înlocuit nevoia sfântă. În curând, ai renunțat la rugăciunea de dimineață. Nu ți se mai pare esențial să te întâlnești cu Dumnezeu înainte de a te întâlni cu oamenii. Apoi ți-ai scurtat rugăciunea de seară, dinainte de culcare. Alte griji au intervenit în timpul petrecut cu Dumnezeu. Pe tot parcursul zilei, rugăciunea ta aproape că a dispărut.

Creștinii trebuie să-și rezerve un timp de rugăciune concentrat pe a se ruga personal, în izolare de alții, altfel încât să nucidă în aceeași capcană.

7. ROAGĂ-TE ÎMPREUNĂ CU ALȚII.

Nu pot să-ți spun la câte întâlniri am participat în care, la final, cineva se uită jenat la mine și spune: „Frate păstor, nu prea mă pricep să mă rog cu voce tare”. Cu puțină încurajare din partea mea, de obicei ei sunt dispuși să facă pasul înainte prin credință și să rostească prima lor rugăciune publică înaintea Dumnezeu, împreună cu altcineva. Și de îndată ce se rostește „Amin”, de obicei mă ridic din

scaun cu entuziasm și sprijin primul lor pas de credință în rugăciunea publică rostită înaintea lui Dumnezeu.

Drag prieten, este bine să te rogi împreună cu alții și este bine să te rogi cu voce tare. O să risc spunând aici că marea majoritate a rugăciunilor biblice (atât cele consemnate în Scriptură, cât și îndemnul la rugăciune) sunt de natură publică. Gândește-te la aceste lucruri: Rugăciunea Domnului folosește pronume la plural (noi, nouă, ne); cunoscuta rugăciune a lui Daniel din capitolul 9 al cărții sale este una comună (Dan. 9:3-19); rugăciunea lui Neemia este rostită în fața altora (Neem. 2:4); Moise s-a rugat în fața întregului Israel (Deut. 9:19); și ține cont că acesta era un om care se temea să vorbească în fața oricui din cauza dificultăților de vorbire (Exod 4:10). Ceea ce a făcut ca biserica timpurie să arate cu totul aparte în Faptele Apostolilor 2 a fost dedicarea lor în „învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii, și în rugăciuni” (F.A. 2:42). Majoritatea oamenilor cred că termenul „rugăciuni” de aici face referire la rugăciunile formale, colective, pe care biserica le-ar

roști la adunare. Este suficient să spunem aici că Domnul Se așteaptă să ne rugăm cu glas tare, împreună cu alți credincioși.

Așadar, care este cel mai bun loc de unde să începem? Acasă. Dacă ești căsătorit, te poți ruga cu soția. Dacă ai copii, te poți ruga cu familia ta. Dacă ești necăsătorit, găsește-ți un coleg de rugăciune. Dacă locuiești singur, ține o oră de rugăciune împreună cu alte persoane de la biserică. Dar începe să te rogi împreună cu alți credincioși, pentru că, pe măsură ce faci asta, nu doar că vei primi binecuvântarea de a te ruga cu alții și probabil de a se ruga alții pentru tine, ci vei și crește în rugăciune, în timp ce vei avea privilegiul de a te ruga pentru cineva care stă chiar lângă tine.

8. ROAGĂ-TE CU SIMȚĂMÂNTUL URGENȚEI.

Iacov 5:16 ne învață că „mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit”. Poate că acesta a fost motivul pentru care William Cowper a spus că „Satana tremură când vede cel mai slab creștin așezat pe genunchi”. Datorită eficienței rugăciunii în lupta spirituală, Pavel îi cheamă pe creștinii de

pretutindeni la un fel de rugăciune tipică vremurilor de război. În Efeseni 6:18, el îi îndeamnă pe sfinți să „facă în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții”. Pe scurt, Dumnezeu vrea să ne rugăm ca și cum rugăciunea ar conta cu adevărat, pentru că ea chiar contează.

Din acest scurt pasaj, vreau să subliniez felul cum arată o rugăciune spusă cu simțământul urgenței, ca într-o vreme de război:

1. Rugăciunea ca în vreme de război înseamnă că mă rog tot timpul („în toată vremea”).
2. Rugăciunea ca în vreme de război înseamnă că mă rog cu dependență („prin Duhul”).
3. Rugăciunea ca în vreme de război înseamnă că mă rog pentru multe lucruri („tot felul de rugăciuni și cereri”).
4. Rugăciunea ca în vreme de război înseamnă că mă rog și când nu simt dorința de a mă ruga („cu toată stăruința”).

5. Rugăciunea ca în vreme de război înseamnă că mă rog pentru ceilalți („pentru toți sfinții”).

În spatele fiecăruia dintre aceste adevăruri se află un simțământ al urgenței în rugăciune, lucru vizibil în porunca de a „veghea la aceasta”. Prin faptul că Pavel dă această poruncă, el vrea să spună că este posibil ca noi, creștinii, să devenim somnoroși în perspectiva noastră asupra lumii. Unul dintre primele aspecte în care somnolența spirituală se va manifesta este viața noastră de rugăciune.

Așadar, drag creștin, ia taurul de coarne. Recapătă simțământul urgenței cu privire la ceea ce este în joc pe măsură ce lupta se desfășoară în jurul tău, și roagă-te cu o mentalitate tipică pentru vremurile de război, lucru care duce la rugăciuni pline de pasiune.

9. ROAGĂ-TE CU SIMPLITATE.

Prescurtările pot fi folositoare, dar ele pot fi folosite și excesiv. În acest caz, prescurtarea este pur și simplu prea bună ca să nu fie folosită pentru a ne ajuta să ne gândim la un model simplu legat de felul

cum să ne rugăm. Poate că ai mai auzit de acronimul „A.M.M.C.” [de la Adorare, Mărturisire, Mulțumire și Cerere, n.tr.], dar cel pe care vreau să ți-l propun ar putea fi chiar mai bun. El este „S.P.R.S.”, și iată sensul lui:

Dă-i slavă lui Dumnezeu pentru cine este El.

Pocăiește-te de păcatul tău.

Roagă-L pe Dumnezeu să îplinească nevoile tale legitime.

Supune-te lui Dumnezeu cerându-I să te schimbe și să te folosească azi așa cum crede El de cuviință.

Ideea este că nu există o formulă magică pentru rugăciune. Fiecare dintre aceste patru componente este simplă și ușor de adaptat. Până și un copil de patru ani poate să se roage astfel la fel de bine ca un profesor universitar.

Rugăciunile rostite cu simplitate te vor ajuta să fii mai puțin academic și mai mult relațional. Când eu mă rog, nu încerc să-L impresionez pe

Dumnezeu folosind cuvinte mari. Nu folosesc fraze lungi. Eu Îi vorbesc de pe poziția omului vulnerabil, cu sinceritate și simplitate, pentru că nu mă rog pentru El, ci pentru mine. În liniștea sufletului meu înaintea Creatorului meu, există ceva solid în simplitate, care alungă dezordinea și merge direct la subiect.

Așadar, ia ce este de valoare în aceasta, dar eu aș recomanda să folosești cuvinte simple în rugăciuni simple, potrivite pentru creștinul care se roagă.

10. ROAGĂ-TE SĂ-ȚI ALINIEZI INIMA LA A LUI DUMNEZEU.

Mie îmi place ce a spus E.M. Bounds despre acest lucru:

Rugăciunea nu înseamnă pur și simplu să primești lucruri de la Dumnezeu, pentru că aceasta este o formă foarte începătoare de rugăciune; rugăciunea înseamnă să intri în părtășie desăvârșită cu Dumnezeu. Dacă Fiul lui Dumnezeu este modelat în noi prin nașterea din nou, El va merge înainte, în fața bunului nostru simț, și ne va schimba atitudinea față de lucrurile pentru care ne rugăm.

Eu aş exprima asta în felul următor: rugăciunea este rânduită de Dumnezeu pentru că este bună pentru suflet.

Rugăciunea este bună pentru suflet în atât de multe feluri, în primul rând pentru că aduce voia și dorințele omului în conformitate cu ale lui Dumnezeu. De fapt, probabil că la asta Se gândea Isus când le-a spus ucenicilor Săi să se roage: „Facă-se voia Ta, vie Împărăția Ta, precum în Cer, așa și pe Pământ”. Asta înseamnă că ne preocupă mai puțin reputația și numele nostru, și mai mult reputația lui Dumnezeu și Numele Lui. În acest fel, rugăciunea este o oportunitate de a ne redirecționa atenția asupra lui Dumnezeu mai degrabă decât asupra nouă înșine, asupra Împărăției Sale în loc de a noastră, și asupra dorințelor spirituale mai degrabă decât asupra celor materiale. Alinierea priorităților omului la prioritățile lui Dumnezeu nu este scopul principal al rugăciunii, dar este un produs secundar inevitabil al acesteia.

Rugăciunea nu este bună doar pentru suflet din cauza acestei alinieri a voii noastre la voia lui Dumnezeu. Ea este benefică de asemenea pentru suflet

fiindcă ne aduce într-o relație apropiată cu Dumnezeu. Alături de Cuvânt, ea este punctul de legătură al relației pe care Dumnezeu dorește să o aibă cu omul. Așa cum spunea Wayne Grudem, „rugăciunea ne aduce într-o părtășie mai profundă cu Dumnezeu, iar El ne iubește și Se bucură de părtășia noastră cu El”.

Așadar, când ești blocat din cauza a ceva, când simți că inima ta se frânge puțin, când te simți departe de Dumnezeu sau concentrat pe lucruri greșite, roagă-te pentru a-ți realinia inima la inima Lui.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. De ce este esențial să te rogi pentru a te apropia de Dumnezeu și pentru a te îndepărta de păcat? Rămân aceste lucruri centrale în inima ta în timp ce te rogi?

2. Cum poți încorpora mai mult din Cuvântul lui Dumnezeu în viața ta de rugăciune?

3. Te rogi ca și cum ai fi într-o vreme de război? Cum poate pasajul din Efeseni 6:18 să-ți ghideze rutina în felul în care vorbești cu Dumnezeu?

PARTEA A TREIA.

CEL MAI BINE PĂSTRAT SECRET DESPRE RUGĂCIUNE

Te-ai gândit vreodată că ceea ce *câștigi* din rugăciune este, de fapt, chiar mai mult decât *dăruiești*? Te-ai gândit că rugăciunea poate însemna, de fapt, mai multă atenție pe Dumnezeu, care îți transformă inima și îți modelează viața, decât un beneficiu sau o binecuvântare pentru El? După ce am analizat natura rugăciunii și câteva sfaturi pentru a ne ruga mai bine, vreau să închei cu o notă de încurajare, și să vorbesc despre cel mai bine păstrat secret despre rugăciune.

Într-un capitol cunoscut din Biblie, ni se oferă un secret care are puterea de a ne schimba viața pentru totdeauna, și totul depinde de viața noastră de rugăciune. În acest capitol, Pavel pare să ne atragă în cercul lăuntric, unde primim sosul secret al vieții creștine, iar acesta devine tot mai bun pe măsură ce descoperim mai mult din binecuvântarea care ne poate aparține.

Gândește-te la aceste cuvinte inițiale din Filipeni 4: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri” (Fil. 4:6). Aici, Pavel abordează problema mult prea comună a îngrijorării. Îngrijorarea este răspunsul minții și al trupului la frica de lucruri necunoscute. Adesea, aceasta este frica de a-ți dori ceva sau un anumit rezultat pe care încă nu îl ai, sau frica de a nu vrea să pierzi ceva ce ai. O persoană poate avea îngrijorare legată de o întâlnire iminentă, de o alegere viitoare sau de plata facturilor, fiecare dintre acestea având propria sursă a fricii care să stea în spatele îngrijorării. Aici, Paul însă spune: „Nu te îngrijora”.

Dar în planul lui Dumnezeu pentru felul cum oamenii se schimbă, a spune simplu „nu te îngrijora” nu este niciodată suficient. În schimb, El spune că, deși nu trebuie să ne îngrijorăm, trebuie să mergem la Dumnezeu în rugăciune. Și când mergem la Dumnezeu în rugăciune, trebuie să mergem la El „cu mulțumire”. Prietene, permite-mi să te încurajez cu acest adevăr: recunoștința este

un adevărat antidot pentru îngrijorare. Așadar, primul cel mai bine păstrat secret despre rugăciune este că recunoștința în rugăciune constituie atitudinea care reduce îngrijorarea și Îl mulțumește pe Dumnezeu.

Dar descoperirea inițială a celui mai bine păstrat secret despre rugăciune capătă o nouă formă în ceea ce urmează în pasaj. În următoarea frază, Dumnezeu face o făgăduință care este validă timp de șapte zile pe săptămână. O poți duce la casierul băncii și să o încasezi oricând, și poate fi răscumpărată pentru aceeași valoare în mod repetat. Ce făgăduință este aceasta? Este făgăduința păcii: „Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus” (Fil. 4:7). Duhul lui Dumnezeu spune că, dacă te rogi cu o atitudine de recunoștință, Dumnezeu îți va da ceea ce literalmente caută toți oamenii de pe Pământ: pacea. Conform acestui verset, aceasta va fi o pace de origine divină, o pace care nu poate fi explicată și care nu are niciun sens pentru lume. Va fi o pace care liniștește sufletul, care calibrează emoțiile și stabilizează mintea. Va fi o pace care se

găsește în Hristos Isus și o pace accesibilă prin mijlocul simplu al rugăciunii.

Aceasta a fost mereu esența mării istorii a lui Dumnezeu, nu-i așa? În Grădină era pace, dar pacea a fost tulburată și distrusă de păcat. Restul istoriei este planul răscumpărător al lui Dumnezeu, care restabilește pacea și ordinea astfel încât creativitatea și rodnicia să poată abunda iarăși. El avea să pună numele capitalei Ierusalim (cu sensul literal de „orașul păcii”), iar Fiul lui Dumnezeu avea să apară pe scenă pentru ce anume? În Ioan 14:27, Isus a spus: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea”. În viitoarea stare finală, din Noul Ierusalim va izvorî pace pentru că Fiul înviat a învins fiecare dușman al păcii și a adus apropierea deplină cu Dumnezeu. Între timp, însă, avem ocazia să experimentăm o parte din pacea Cerului atunci când Îl căutăm pe Dumnezeu în rugăciune.

Cel mai bine păstrat secret despre rugăciune este că ea luptă împotriva îngrijorării și promovează pacea în viața noastră, și totuși, acesta nu este tot secretul. Versetele care urmează imediat în această secțiune din Filipeni 4 sunt un îndemn la a

răscumpăra viața, iar ultimul îndemn de la sfârșitul versetului 8 este „gândiți-vă la aceste lucruri”. Versetul 9 este porunca directă de a practica ceea ce predici (și la care te gândești!), cu o reiterare finală a păcii lui Dumnezeu ca binecuvântare.

Dar versetele 10-13 sunt cele care conțin următoarea cea mai bună binecuvântare despre rugăciune, pe care Pavel însuși o numește o „taină”. După ce și-a exprimat aprecierea pentru grija bisericii din Filipi față de el, Pavel merge mai adânc, împărtășind mărturia propriei experiențe lăuntrice din călătoria sa de credință cu Domnul:

Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc. Știu să trăiesc smerit, și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă. Pot totul în Hristos, care mă întărește (Fil. 4:11-13).

Pavel a trecut prin vremuri de foamete și sărăcie devastatoare, dar prin și vremuri de abundență și plinătate. „Taina” pe care el o menționează aici

este însă secretul de a fi *mulțumit*. Și acesta era un secret pe care el a trebuit să îl învețe.

Cum a învățat Paul secretul mulțumirii? Având în vedere contextul care precedă acest paragraf, se pare că el l-a învățat practicând ceea ce tocmai predica! Pavel și-a dus îngrijorările la Domnul în rugăciune. El a înlocuit astfel o atitudine de lăcomie cu una de recunoștință. Pavel a primit pacea lui Dumnezeu care depășește orice pricepere, răscumpărându-și mintea și făcând-o să se gândească la ceea ce este adevărat, onorabil, drept, curat, minunat, vrednic de laudă. Pavel a învățat să se roage.

Desigur, a găsi mulțumirea adevărată, care transcende circumstanțele, nu este un lucru posibil omenește. Iată de ce Pavel încheie așa cum o face: „Pot totul prin Hristos, care mă întărește”. Puterea de care Pavel avea nevoie de la Domnul era cea de a-și liniști sufletul în tulburarea lui și, în schimb, să-l facă să fie mulțumit. Iar cealaltă fațetă a monedei era la fel de adevărată: voința, meditația și disciplina lui Pavel erau insuficiente pentru a produce o mulțumire adevărată și durabilă. El avea nevoie de o putere supranaturală pentru a fi mulțumit, de

o putere care era accesibilă doar prin rugăciune.

Drag prieten, cel mai bine păstrat secret despre rugăciune – rugăciunea adevărată – este că în ea se descoperă două bijuterii ascunse, care nu se găsesc nicăieri altundeva: pacea și mulțumirea. Acolo unde există pace și mulțumire, nu există frică sau îngrijorare. Îngrijorarea este lăsată deoparte, iar neliniștea se transformă în pace. Împreună, pacea și mulțumirea sunt bucurii adânc înrădăcinate, care nu pot fi spulberate.

Aplicațiile acestui adevăr pentru noi sunt largi și extinse. Poți avea pace și mulțumire în mijlocul oricărei furtuni în viață, prin care treci. Se poate să ai un context îngrozitor la locul de muncă sau să fii pe punctul de a-ți pierde casa. Ai putea avea parte de drame familiale, care te-ar putea duce în pragul nebuniei, sau un partener de viață care nu umblă cu Domnul. Ai putea să te confrunți cu un pericol iminent, cu amenințări la adresa familiei tale și chiar cu moartea. Pavel a scris aceste făgăduințe după ce a trecut prin circumstanțe destul de grele, iar aceste făgăduințe sunt încă valabile și pentru noi. Ceea ce Dumnezeu vrea să știm este că tot ce

avem nevoie pentru a fi găsiți întregi se găsește în El și este accesibil prin mijlocul simplu al rugăciunii.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Cum s-a dezvoltat credința ta în Dumnezeu care răspunde la rugăciune, prin ceea ce ai citit în acest ghid de studiu?
2. Cum diferă pacea și mulțumirea de ceea ce ți-a motivat viața de rugăciune în trecut?
3. Ce pas simplu poți face pentru a integra mai multă rugăciune în viața ta de zi cu zi?

ÎNCHEIERE.

PENTRU CĂ DUMNEZEU RĂSPUNDE LA RUGĂCIUNE

Ultimul lucru pe care vreau să îl spun legat de rugăciune este că trebuie să ne rugăm, pentru că Dumnezeu răspunde la rugăciuni. Există o pildă care demonstrează într-un fel aparte realitatea că rugăciunea are un impact real asupra rezultatelor (cel puțin din perspectiva omului), pildă care se găsește în Luca 18:1-8. În acest pasaj, o văduvă apelează insistent la un judecător cerând să i se facă dreptate, iar judecătorul, după ce femeia i se adresează cu insistență, îi face în cele din urmă dreptate. Apoi, în versetele 6-7, Domnul Isus face o comparație între judecător (care era rău) și Dumnezeu (care este drept și plin de compasiune). Ideea pe care Isus o transmite aici este că Dumnezeu găsește plăcere în rugăciunile noastre insistente și că va răspunde la ele după voia Sa. Drag prieten, lasă măcar pentru o clipă ca acest adevăr simplu să te încurajeze: *Dumnezeu vrea să te rogi și vrea să răspundă*

la rugăciunile tale.

Este posibil ca, deși rugăciunea nu ar aduce niciun folos în schimbarea reală în această viață, ea să rămână un exercițiu spiritual valoros, pentru că este un act plăcut de slujire adus lui Dumnezeu. O spun iar, chiar dacă rugăciunea nu ar cauza nicio schimbare în viața reală, ea merită făcută datorită binecuvântării personale a păcii divine și a mulțumirii care nu se găsesc nicăieri altundeva. Totuși, faptul că Scriptura arată clar că Dumnezeu chiar răspunde la rugăciune și că El acționează în timp real datorită rugăciunii, ne oferă o motivație și mai mare să ne rugăm. Nu doar că Dumnezeu aude rugăciunile, ci El este suficient de suveran încât să împlinească orice Îi este plăcut (Efes. 3:20). Nu doar că El este suveran, ci El are grijă îndeaproape de om (Matei 6:26). Și nu doar că El este suveran și are grijă de noi îndeaproape, ci El a și creat o cale prin care să comunicăm cu El. Această triadă a adevărului ne învață că, atunci când ne rugăm și când acea rugăciune este aliniată la voia lui Dumnezeu, există motive întemeiate să nădăjduim și să credem că această cerere se va împlini cu adevărat. Isus încurajează atât

de mult o astfel de credință îndrăzneată și chiar insistență în rugăciune, încât o compară cu mutarea unui munte, apoi spune că Dumnezeu chiar mută munții! Ideea este simplă: roagă-te, pentru că Dumnezeu răspunde la rugăciune.

Așadar, drag prieten, acesta este sfârșitul călătoriei noastre, dar sper să fie începutul uneia noi pentru tine. Scopul acestui ghid de studiu a fost să-ți zidești viața în Dumnezeul care răspunde la rugăciuni. Am fost ajutați aici să ne gândim împreună la ce este rugăciunea și la ce o face atât de dificilă. Am văzut apoi câteva sfaturi practice despre cum să te rogi mai eficient. Apoi am descoperit unele dintre cele mai bine păstrate secrete despre rugăciune. Dacă ai ajuns până aici, am convingerea, prin credință și prin rugăciune, că ai fost mișcat și împins spre mai multă credință în Dumnezeu, ceea ce a dus la o creștere în rugăciune. În timp ce te implici în rugăciune în timp real, nu căuta să te rogi perfect. Nu aștepta să-ți cureți viața complet înainte de a te ruga. Începe doar să te rogi, și vei vedea ce va face Dumnezeu!

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evangelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la *magnagratia.org* și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 400 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie-ne la *contact@magnagratia.org*.

magnagratia.org